

Treasure Island – ostrov pokladů (text Suhotra Svámí)

Vypravěč: Je noc. Uprostřed zvržené mlhy, uprostřed inkoustového moře se vzdouvá a skřípe loď. Její lampy žhnou v houstnoucí temnotě.

Na můstku stojí shrbená postava oblečená v potrhaném voskovaném plášti proti dešti, šílená duše jejíž odvaha je spálena intoxikací. Myslí si, že je sám na palubě. Začal tuto cestu plnou očekávání dobrého za slunného počasí za klidného, teplého moře.

A teď je ztracen v noci jeho nevědomosti. Jeho bláznivě hledící, krví podlité oči nevidí nic mimo studené vlhké prázdnoty.

Na nebi není ani hvězdička, podle které by se dala určit poloha lodi. Žádné světýlko nenapovídá, že by v blízkosti byla nějaká loď nebo pobřeží. Žádný zvuk, pouze šplouchání vln a stříkání vodní tříště.

Duše: „Urazil jsem 84 mil.“

Vypravěč: Křičí námořník, slova vyráží z jeho divoce se kroutících úst jen proto, aby byly okamžitě pohlceny lhostejnou nocí.

Duše: „84 mil, uplavu dalších 84. Hledám ostrov pokladů a nakonec ho najdu.“

Vypravěč: Jiný hlas promlouvá z temnoty vedle něho, tenhle je klidný, ujišťující, příkazující.

Nadduše: „Nevíš co hledáš, dovol mi, abych tě vedl.“

Vypravěč: Tato slova se ozývají po širokých vodách.

Duše: „Tak to jsi zase ty“

Vypravěč: Vzteká se rádoby pilot.

Duše: „Tak tady jsi, už mě zase špehuješ jako předtím. Proč se mi neukážeš?“

Nadduše: „Můžeš mě vidět, jakmile budeš připraven následovat moje pokyny. Neudělal jsi zatím žádný pokrok, jenom se plavíš v kruhu.“

Duše: „Poslouchej mě, já jsem tady kapitán.“

Vypravěč: Vrčí mořeplavec vystrašeně. Hlas odpovídá.

Nadduše: „To je ten problém. Moře je nebezpečné místo. Jsi ztracen, ale alespoň mne můžeš slyšet. Měl by jsi mi dovolit převzít kormidlo, bouře může propuknout každým okamžikem a může rozdrtit tuto drobouckou lodičku. Nebo tě svede nějaký přelud světla nebo pevniny. A nebo nějaká podvodní potvora rozmáčkne tuhle loď svými čelistmi. A když nic jiného, tak se tato loď potopí jednoduše proto, že je stará a rozpadne se na kusy.“

Duše: „Mluvíš nesmysly.“

Vypravěč: Námořník protestuje.

Duše: „Tahle loď je na plavbu velice vhodná a vede ji schopný námořník. A co se týká tvých povídaček o nebezpečí, tak těm nevěřím. A jak by jsi mohl uchopit kormidlo – jsi přelud, duch.“

Vypravěč: Trpělivě, laskavý hlas pokračuje

Nadduše: „Ostrov pokladů, který hledáš neexistuje.“

Duše: „To jsou jen řeči. Viděl jsem na vlastní oči zlaté a stříbrné mince, které přivezli námořníci, kteří tam byli. Řekli mi, že je tam toho spousta k nabrání.“

Nadduše: „Poklad, který se dá sevít mezi chamtivé prsty není poklad, ale pouhý sen.“

Duše: „Ne, ne, ne, ty jsi sen, skutečné je to, co se třpytí jako zlaté.“

Nadduše: „To je jako když mol vletí do ohně. Povím ti, co je ten pravý poklad, můžeš ho najít v zemi tvořené z duchovních drahokamů, kde rostou stromy plnící každé přání, kde tečou řeky nejčistšího nektaru.“

Vypravěč: Námořník pokyvuje hlavou, už ho to zajímá, ale ještě je pořád podezřívavý.

Nadduše: „Tato země se jmenuje Góloka. Nemůžeš se tam dostat lodí, po zemi a dokonce ani letadlem ne, můžeš ji ale okamžitě dosáhnout skrze čistou lásku. Nejdražší osobou v té nádherné transcendentální zemi Góloce je Kṛṣṇa, nádherný chlapec s tmavou pleť s flétnou, který si věčně hraje s Jeho čistými oddanými a dělí se s nimi o nejvyšší blaho Jeho božské lásky.“

Vypravěč: Námořník se ptá už více pokorným hlasem.

Duše: „Když se tam nemohu dostat lodí, tak jak můžu vidět toho ... Kṛṣṇu?“

Nadduše: Tím, že se Mu odevzdáš. Tato loď je tvoje tělo a ty jsi duše. Ty se teď plavíš po nekonečném oceánu māyi, iluze. Ale pokud mi dovolíš vést tě k cíli, mne duchovnímu učiteli a průvodci v jedné osobě, budeš požehnaný nezměrným pokladem Boží lásky.“

Vypravěč: Námořníkově větrem ošlehaná tvář poklesla a ztvrdla v masku plnou tvrdohlavosti a podrážděnosti.

Duše: „Já bych se měl vzdát velení? Žádáš mne o příliš mnoho.“

Nadduše: „Ale co ty vlastně řídíš? Jsi ztracen.“

Vypravěč: Námořník svírá vzdorovitě kormidlo.

Duše: „Já jsem tady kapitán, slyšíš mě? JÁ JSEM KAPITÁN!“

Vypravěč: Ale jeho výkřiky tonou v násilném zavutí vzdušné bouře, která náhle udeřila o palubu a málem ho srazila na zem.